

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Socotiți, drept aceea, cum să umblați cu pază, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți, răscumpărând vremea, că zilele rele sunt.” – Efeseni 5, 15-16

Nr. 281 / 13 ianuarie 2019

**PĂRINTELE
NIKON VOROBIOV**

1894 – 1963

OMUL DUHOVNICESC ȘI OMUL TRUPESC

Unui student de la Academia Teologică din Moscova

Om duhovnicesc este cel care a dobândit Duhul Sfânt, cel ce a devenit templu al Duhului Sfânt. Voi sunteți templu al lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi (I Cor.3,16).

Despre felul cum poate fi dobândit Duhul Sfânt vorbește Evanghelia, vorbesc – deosebit de amănunțit – și Sfinții Părinți. Asta ar trebui să știți.

Voi vorbi despre semnele omului duhovnicesc, așa cum îl descriu Sfinții Părinți. Omul duhovnicesc se deosebește cu totul de cel sufletesc sau trupesc (care aici sunt aproape totuna). El este om nou, pe când cel sufletesc este om vechi. Ce este nou în el? Totul: mintea, inima, voința, întreaga stare, până și trupul.

Mintea omului nou (duhovnicesc) este capabilă să pătrundă evenimente îndepărtate, trecutul și multe lucruri din viitor,

să pătrundă esența lucrurilor, nu numai fenomenele, să vadă sufletele oamenilor, îngerii și demonii, să înțeleagă multe lucruri din lumea duhovnicească (de dincolo). *Noi avem mintea lui Hristos* (1,Cor.2,16), spune Apostolul Pavel, care era duhovnicesc.

Inima omului nou este capabilă să „simtă” stările despre care s-a spus pe scurt: Ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului (trupesc, sufletesc, vechi) nu s-au suit.

Am scris „să simtă”, dar formularea nu este exactă. S-ar putea spune: „să trăiască”, „să perceapă”. Trăirile acestea... Am scris acest cuvânt și m-am oprit, fiindcă el are o nuanță subiectivă, drept care ar fi mai bine să spun: această percepție a inimii este atât de plină de fericire, de bucurie nepovestită, încât atinge tot sufletul omului, îl umple cu prisosință de cea mai mare recunoștință față de Dumnezeu ca față de Izvorul acestor stări, îl umple cu prisosință de iubirea față de El și de dorința de a răbda tot felul de chinuri și suferințe pentru El ca să-I mulțumească, să-I arate iubirea sa, să nu se lipsească de aceste bunătăți. Ce-ți voi răsplăti ție, Doamne, pentru toate câte mi-ai dat mie? Și voia omului nou năzuiește total spre iubirea și recunoștința față de Dumnezeu, spre dorința de a face în toate numai voia lui

Dumnezeu, nu voia sa.

Pe scurt, omul care a dobândit Duhul Sfânt se înnoiește cu totul, devine altul și cu mintea, și cu inima, și cu voința.

Și trupul omului duhovnicesc se schimbă, devine, în parte, asemănător trupului lui Adam dinainte de cădere, în stare de simțiri și fapte duhovnicești (mersul pe apă, capacitatea de a rămâne vreme îndelungată fără mâncare, străbaterea instantanee a unor mari depărtări ș.a.m.d.).

Starea de înduhovnicire îi dă omului asemenea trăiri fericite, încât Apostolul Pavel strigă: *Pătimirile vremii de acum nu sunt vrednice de slava care se va descoperi întru noi* (Rom.8,18) – iar Sfântul Serafim din Sarov, în conglăsuire cu vechii Părinți, spunea că dacă omul ar ști de aceste stări de fericire, care au loc chiar și aici, iar cu atât mai mult în viața viitoare, s-ar învoi să trăiască o mie de ani într-o groapă cu jivine care îi rod trupul, numai să dobândească stările acestea.

Iată, pe scurt, ce înseamnă omul duhovnicesc – și, prin urmare, duhovnicia! Prin Tainele Botezului și Mirungerii omul se îmbracă în Hristos și în Duhul Sfânt, și ține de libera alegere a omului ca prin viața potrivită cu poruncile evanghelice să se dospească pe de-a-ntregul cu frământătura Duhului Sfânt, și să devină cu temeinicie om nou după chipul lui Iisus Hristos ori să

înăbușe toată viața potrivită omului celui vechi.

Omul sufletesc nu primește cele de la Duhul lui Dumnezeu, căci pentru el sunt nebunie (I Cor.2, 14). Vedem asta la orice pas, fiindcă nici noi nu suntem duhovnicești, nici cei din jurul nostru nu sunt duhovnicești, ci sufletești: ne aflăm încă în starea cea învechită. În cel mai bun caz ne dăm seama că suntem așa, ne luptăm, dorim să fim duhovnicești, dar nu facem destul pentru a ne atinge acest scop. Putem și să-i prețuim pe oamenii duhovnicești, dar să-i cunoaștem și să-i pricepem nu putem, ci îi socotim duhovnicești luându-ne după părerea altora, care în cea mai mare parte e greșită. Omul trupesc trebuie pus și mai prejos de cel sufletesc. Termenul "omul vechi" poate fi aplicat și celui sufletesc, și celui trupesc. Amândoi sunt încă vechi, nu s-au înnoit. Totuși, omul trupesc e mai grosolan decât cel sufletesc, mai robit de materie, crede mai puțin sau nu crede deloc în Iisus Hristos, iar despre cele duhovnicești n-are nici o idee (v.Gal.5,19-21).

Oamenii lumefști (un termen nou: lumefști, adică sufletești și trupești) îl numesc "duhovnicesc" pe cel ce are cinul preoției sau pe monahi – sau chiar pe oricine începe să citească puțin *Psaltirea*, să meargă la biserică și să citească scrieri duhovnicești. Din cele spuse mai sus se vede cât de greșită este

această atitudine. De asemenea, multe cărți sunt numite "duhovnicești" doar fiindcă în ele se vorbește despre lucruri duhovnicești – și totuși, cărți duhovnicești aproape că nu există. Numai Sfânta Scriptură și scrierile Sfinților Părinți sunt duhovnicești. Din acestea se poate înțelege puțin ce înseamnă "duhovnicesc". Compară scrierile lui Ignatie Briancianinov cu lucrările oricărui profesor de teologie. Ce diferență izbitoare! Tu ai simțit bine lucrul acesta.

Și Apostolul Iacov spune: *Înțelepciunea aceasta nu vine de sus, ci este pământescă, sufletească, demonică* (Iacov 3,15).

În scrierile Sfinților Părinți se vorbește foarte mult despre înduhovnicirea, îndumnezeirea omului, despre faptul că omul devine dumnezeu după har, precum și despre stările trupească și sufletească.

Vai! Oamenilor sufletești și celor trupești nu le place să citească scrieri duhovnicești – iar dacă le citesc numai cu mintea, rămân "înghețați și flămânzi", nu înțeleg puterea celor scrise și lasă cititul, recurgând la doctorii în teologie, mai ales la protestanți.

Din mângăleala mea să nu tragi concluzia că eu am cunoscut din experiență duhovnicia omului! Nu – însă celui ce caută Domnul îi dă, după nemincinosul Său cuvânt, să guste întrucâtva bunătățile

viitoare, ca să-i dea imbold să caute mai departe. Despre asta vorbesc toți.

Noi însă, după ce cunoaștem câte ceva, ne întoarcem ca niște câini la borătura lor (II Ptr. 2, 22), și pierdem bunătățile cerești. Rămâne – și asta doar la câțiva – dorul după Raiul pierdut, dar fapte și osteneli pentru recăpătarea lui nu are.

O nouă pricină să plângem și mai mult pentru păcătoșenia noastră, pentru faptul că Îl trădăm pe Dumnezeu cu faptele noastre...

Să fii sănătos! Domnul să te păzească de faptele trupești și de diavol!

Sursa: Cuviosul Nikon Vorobiov, *Cum să trăim în ziua de azi*, Editura Sophia, București, 2014

PROGRAMUL LITURGIC

Miercuri <i>16 ianuarie</i>	21:00	PRIVEGHERE: Vecernia și Litia Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Sfântul Cuvios Antonie cel Mare</i>
Sâmbătă <i>19 ianuarie</i>	18:00	Vecernia și Litia
Duminică <i>20 ianuarie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie <i>Ap. Coloseni 1, 12-18; Ev. Luca 17, 12-19; gl. 1</i> → <i>Duminica a 29-a după Rusalii,</i> → <i>Duminica celor 10 leproși;</i> → <i>Sfântul Cuvios Eftimie cel Mare;</i> → <i>Sfântul Mucenic Eusebiu;</i> → <i>Sfinții Mucenici In, Pin și Rim;</i>

Pentru versiunea digitală a buletinului și pentru a fi la curent cu modificările din program, vă puteți abona la buletinul online (newsletter) pe sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală